

Postkort fra Sylvest Jensen, luftfoto

Mira Mare

Den 27. juli 1836 fæster Niels Hansen et hus i Rantzausminde. Den tidligere fæster, Zacharias Christensen er død, og Niels Hansen overtager fæstet, mod at enken kan forblive boende på aftægt, så længe hun er i enkestand. Det var matr. 36, Egense By.

Der er noget jord, og nogle bygninger, der er i forsvarlig stand.

Ved udskiftningen af Egense i 1806 blev vejene fastlagt, og en vej kom til at gå fra Fiskop-husene ud til Lehnskov. Det blev tilstræbt, at gårdene fik deres jorder samlet, dog var der nogle, der måtte finde sig i, at jorden blev skåret igennem af en vej og adskilt i 2 dele ... ”som ikke kunne undgås, når planen i det hele skulle tillige have realitet til hensigt”...

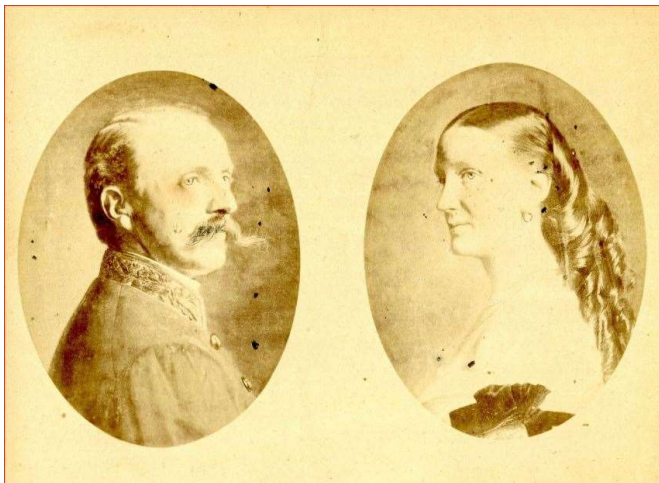
Det var bl.a. ejendommene ved Rantzausmindevej, herunder matr. 36, der havde jord ned mod vandet, og op i landet. – På kortet fra 1810 kan man ikke se huset indtegnet, hvilket man ellers kan for de fleste andre gårde, men fæsterens navn er skrevet på.

Den 19. november 1867 sælger Otto Ditlev Baron Rosenørn Lehn, den baroniet Lehn hørende fæstegård, matr. Nr. 36 i Rantzausminde, til kammerherre Sehestedt Juul til Ravnholt.

(Svendborg Amt, Lehn Birkedommer, Skøde og Panteprotokol, Lehn Birk, 1863-1869 side 696).

Den tidligere fæster Niels Hansen har givet afkald på sine fæsterettigheder, og den nye ejer forpligter sig til at oprette aftægtskontrakt med Niels Hansen, der ikke stiller ham ringere end han hidtil har været.

Købesum 2000 Rdl. Og handelen er attesteret af justitsministeren.

Ove Sehestedt Juul havde i 1861 arvet godset Ravnholt, og gik straks i gang med en gennemgribende renovering, under ledelse af arkitekt Haugsted fra Odense. – Desuden købte han godset Villestrup ved Mariager. Sehestedt Juul var politisk aktiv som konservativ, og han havde mange bestyrelses- og formandsposter i erhvervslivet.

Han byggede lystejeendommen Mira Mare og brugte den som sommerresidens, og når han boede der, satte han annonce i avisen, at nu de næste 2 uger, kunne han træffes på Mira Mare.

Hans kone, Marie Frederikke Emilie baronesse Holsten- Carrisius, som han var blevet gift med i 1860, døde i 1882. Han selv var også svagelig, og som følge deraf rejste han til Madeira for at restituere sig, men han døde dernede i efteråret 1882. *(Foto af Ove Sehestedt Juul og hans hustru er fra Ørbæk Lokalarkiv).*

Vi har hverken foto eller tegninger af det Mira Mare, der blev opført i 1868. Det er betegnet som en lystejeendom, og det var sommerbolig. Der var hovedbygningen, der lå på grunden på vandsiden, og så var der Rosenly, der lå på grunden på den anden side af vejen. Rosenly står som opført i 1860 i BBR, men det er sandsynligt, at den er opført samtidig med Mira Mare i 1868. Ved handlen forpligtede Sehestedt Juul sig til at sørge for den tidligere fæster. Rosenly er et langt hus, hvor der i tidens løb har boet flere familier samtidig. Fæsteren Niels Hansen fik bolig der. Rosenly er beskrevet senere i særskilt afsnit.

Sehestedt Juul brugte arkitekten H. A. W. Haugsted fra Odense ved restaureringen af Ravnholt. Vi ved ikke, om det er også er ham, der har tegnet Mira Mare og Rosenly. Haugsted var en meget brugt arkitekt, der bl.a. tegnede stationerne langs Svendborg-banen, herunder Fruens Bøge. Hvis vi ser på Fruens Bøge Station og sammenligner med Rosenly og Mira Mare, så er der mange lighedspunkter. Men, desværre kan vi ikke få det af- eller bekræftet.

13. marts 1883 sættes Mira Mare til salg ved bobestyrer Buchwald, Svendborg. Der annonceres, at der skal være auktion.

I annoncen oplyses det, at ejendommen er på 16 fag, og økonomi og staldbygning på 15 fag- Der er 3 tdr. land have eller park. Badehus medfølger.

Albinus

I maj måned samme år annonceres det i avisen, at købmand Thomsen i Odense har købt Mira Mare underhånden for 13.000 kr., "efter forlydende for regning købmand Albinus i Kolding, som agter at flytte sit derværende maskinvæveri herover" (annoncering af ejendomssalg).

Albinus havde to væverier ved Kolding. I 1874 startede han klædefabrikken Gjørklindt Mølle, og annoncerede med væveri efter moderne metoder, bl.a. mekanisk væveri.

I 1879, hvor han annoncerer efter arbejdere til sit væveri i Kolding, er en af annoncerne: "Et pigebarn, 10-12 år, gammel kan finde beskæftigelse i mit væveri."

Ejendomsalg. Den Dødsboet efter Kammerherre Sehesteds-Juul tilhørende Villa „Mira-mare“ ved Svendborg Sund er ifølge „Kold. Av.“ underhaanden solgt til Kjøbmand Thom-sen i Odense for 13 000 *M.*, efter Forlydende for Regning Kjøbmand Albinus i Kolding, som agter at flytte sit derværende Væveriveri derved.

Hvor meget væveri Albinus har fået etableret ved Mira Mare, har vi ikke nogen dokumentation for. Ved folketællingen i 1890 er der 3 mandlige personer i Rantzausminde, med erhverv væver. Den ene, en Le Fevre, er fra Fredericia. 5. oktober 1885 annoncerer han efter arbejdskraft. Vævning var også meget almindeligt som hjemmearbejde, så der kan godt være flere på egnen, der har været beskæftiget med væveri.

Det var åbenbart ikke så let at flytte en væveri-virksomhed til Rantzausminde, og få en god forretning ud af den. I 1886 bliver Julius Godthold Albinus erklæret konkurs. Boet tages under behandling, og der skal flere auktioner til, før der kommer en afgørelse. 22. dec. 1887 bliver der tinglyst et skøde til cand. Juris R. E. Albinus. Denne var advokat i Sakskøbing og bror til Julius Godthold Albinus.

I annoncen fra 1886 oplyses det, at der, udover det oprindelige herskabelige landsted, er bygget nogle fabriksbygninger, og at det hele er vurderet til 27.000 kr.

Arbejdere søges.
 Glinke, raske Folk, Kvinder og Mænd,
 kunne finde god Væstfæstelse paa mit
 Væveri. Kjendskab til Vævning er ikke nød-
 vendig om end ønskeligt.
 Mira Mare, den 26. Septbr. 1885.
J. G. Albinus.

4de Auktion over Mira Mare.
 Torisdagen den 27de Maj, Eftermiddag Kl. 3, af-
 holdes 4de Auktion over den Habitant J. G. Albi-
 nus's Konkursbo tilhørende Ejendom Mira Mare,
 Matr. Nr. 36 af Rantzausminde, Egense Sogn, Rind-
 sat for Hartkorn 2 Eder. 1 Bdt. 2; Alb. Gammelstet
 4 R. 97 Eder, med Bygninger og Tilhørende.
 Ejendommen, der er bekendt for sin ualmindelig
 smukke Beliggenhed ved Svendborgsund, ca. 1 Mil
 fra Byen, var oprindelig et herskabeligt Landsted, og
 paa samme er nu tillige opført Fabrikbygninger m. m.
 Den er til Auktionsforretning vurderet til 27000
 Kr. Samtlige Salgsdokumenter ere til Ofsyn hos
 undertegnede Kurator.
 Svendborg den 7de Maj 1886.
J. E. Knudsen,
 Overretssagfører.

Albinus og hans familie blev boende på Mira Mare nogle år endnu. Julius Godthold Albinus var født i Varde i 1842. Han var gift med Johanne Isidora, der også var fra Varde, og de havde 3 sønner, Johannes (1875), Rudolf (1876) og Julius (1879).

Af annoncer i både lokale og landsdækkende aviser ses, at Albinus forsøgte flere forskellige ting for at få en forretning i gang på Mira Mare.

„Mira Mare“

ved Svendborg,

Kystsatorium og Pensionat for Nervesvage og Rekonvalescenter,
modtager efter skriftlig Forudbestilling Gæster til moderate Priser. For Familier
forefindes større og mindre separate Lejligheder med og uden Køkken.

Beliggenheden ved Indløbet til Svendborgsund, højt over Vandet, men
fuldstændig dækket af Højedrag og Skove for alle skarpe Vinde, frembringer en
ualmindelig ren og dog meget mild Luft, der aldrig bliver trykkende; altid friskt
krystalklart Vand, der yder fortrinlige Bade. Høje, lyse, luftige Værelser og smuk
Park, der strækker sig umiddelbart ned til Vandet, hvilket i Forening med de
skønne Omgivelser danne et overordenligt smukt, sundt og behageligt Opholdssted.

Albinus.

Ovenstående Udtalelser kunne vi ganske tiltræde og paa det Bedste anbefale denne Anstalt.

H. Mølmark,
Læge, Svendborg.

Chr. M. Olrik,
Sognepræst.

Lange,
Nationalbankdirektor.

F. Wulff,
Krydstoldinspektør.

C. Lange,
Professor, Læge, Kjøbenhavn.

I juli 1888 var ovenstående annonce bragt i flere aviser. Her kan man se, at Albinus prøver at få gang i et Kystsatorium og Pensionat for Nervesvage og Rekonvalescenter. – Stedet får anbefalinger fra flere prominente personer, bl.a. den lokale læge H. Mølmark, Sognepræst Olrik i Egense, Nationalbankdirektør Lange m.fl.

I 1889 blev der også annonceret med Kystsatorium, men i 1890 var det i stedet et tilbud om værelser til bade og sommergæster. Den dejlige beliggenhed blev fremhævet, ligesom det blev oplyst, at man havde landets bedste klima. Der var dampskibsforbindelse mod Svendborg to gange dagligt, med forbindelse til både persontogene, og til Fylla, der sejlede til Korsør.

En cementplade fra Albinus har overlevet, og er nu sat op på muren ved Rosenly. Teksten er:

Vær virksom i dit Kald
Gjør hver Mand ret og skjel
Elsk Gud, agt høit Hans Navn
Da skal det gaa dig vel
18 I. G. Albinus 80
Flyttet til Rosenly
1885

I 1887 blev der givet tilladelse fra borgmesterkontoret i Svendborg til, at en Johan Emanuel Fernando Albinus måtte drive væveri i Svendborg under navnet Albinus & Co. Fuldmagt er givet til J. G. Albinus og hustru Johanne. Johan Albinus var bror til Julius Godthold Albinus. Han var i mange år patient på sindssygehospitalet i Middelfart, så det skal nok ses som endnu et forsøg på at få en virksomhed i gang. Det ser dog ikke ud til, at det blev til noget.

I sommeren 1891 bliver der annonceret kraftigt efter sommergæster, og der er da også nogle, der har lagt deres sommerferie der. Det kunne man dengang læse i aviserne. Det er bl.a. en kontorchef Hoffgaard med frue, General du Plat, kongelige skuespillere, grosserer og konsuler.

Men, det har ikke været nok til at familien kunne have en levevej ud af det. I 1891 flytter Albinus familien til København. Han bliver sekretær i Frimurerlogen, og hustruen Johanne bliver økonoma samme sted. – I oktober 1900 døde Julius Godthold Albinus i København.

I februar 1892 annonceres Mira Mare til salg til øjeblikkelig overtagelse, men der har ikke været interesse for det. Der bliver senere på året annonceret med udlejningslejligheder, men dette ser heller ikke ud til at være en succes, så i juli 1892 annonceres en stor auktion i Auktionshuset i Svendborg, over alt inventar og udstyr fra Mira Mare. Der er alt fra sengetøj, gardiner og et styrtebadsapparat.

I september 1892 køber Ingeborg Weber ejendommen. I købet er ikke medtaget de værkstedsbygninger, der var opført til væveriet, ligesom ejendommen og skoven beliggende nord for vejen (Rosenly) ikke er med i handlen. Værkstedsbygningerne har advokat Albinus beholdt og de bliver senere sat til salg ved auktion til nedbrydning.

Ingeborg Weber/Rantzau

Ingeborg Weber var født i 1867. Hun var datter af Theobald Weber og Sophie Emilie Meldola fra Gl. Hestehauge i Svendborg. Det var en meget velhavende familie. Sophie Meldola havde arvet efter forældrene, og Theobald Weber havde aktier i Kryolith Mine og Handels Selskabet. Theobald Weber døde i 1886 og hustruen var død nogle år forinden. Efter faderens død arvede de 9 børn. Aktierne i kryolith-selskabet blev fordelt til dem med 1 mio. kr. i aktier til hver, og udbyttet af disse var 40% årligt. (*jf. forfatteren Erik Henriques Bing i bogen "Meldola og Weber"*)

Så det var en velhavende Ingeborg Weber, der i 1892 købte Mira Mare. Hun var da 25 år og ugift. Købsprisen var 25.000 kr.

Foto fra Svendborg Byhistoriske Arkiv. Arkivet har dateret det til 1905-15, hvorfor vi må formode, at det er Ingeborg Weber/Rantzau, der er på billedet.

Vi har ikke mange oplysninger om det liv, der blev ført i Mira Mare. Fra avisannoncer kan vi se, at Ingeborg Weber støttede forskellige ”gode” formål. Hun er nævnt i en stor annonce, sammen med mange andre adelige og prominente damer, der støtter en udstilling på Charlottenborg i sommeren 1895, angående ”Kvindens Arbejde og Gjerning i Samfundet”.

Hun donerede 10 kr. til ”Foreningen til Friskolernes Bespisning”.

Hun deltager i kapsejladser med sejlbåd. Det var noget hele hendes familie havde dyrket. Som eneste deltagende kvinde vinder hun sit løb med båden ”Kiss”, og vinder desuden en vandrepokal for hurtigste sejlads – tilfældigvis er pokalen udstedt af hendes bror, Sofus Weber.

Og hun har en hund, en Mops, kaldet Tulle, som hun deltager med på hundeudstillinger – og vinder præmier med den.

Til Egense sogneråd skulle der betales skat af ejendomsværdien. I 1895 indbetalte Frøken Weber 12,50 kr. for hele året.

Ægteskab

Den 3. februar 1900 deklarerer forlovelse mellem Ingeborg Weber, Mira Mare, og grev Kaj Rantzau. Kaj Rantzau var født i 1870 på herregården Rosenvold ved Vejle Fjord. Han var lensgreve og hofjægermester. Den 18. august 1900 blev parret viet i Roskilde Domkirke.

Det ser ud til, at de tog ophold på Mira Mare efter brylluppet. Ved folketællingen i 1901 bor der på Mira Mare:

Ingeborg og Kaj Rantzau.

Ragnhild Christmas Dirchinch Holmfeldt (søster til Ingeborg). Ragnhild var gift med forfatteren Walter Christmas (Peder Most-bøgerne). De var blevet skilt i 1898.

Selskabsdame Marie Augusta Eugenir Vignier, der var fra Schweitz. Hun var fulgt med Ingeborg fra Gl. Hestehauge.

Syerske Anna Dorthea Paulsen

Kokkepige Anneke Severine Hanne Marie Madsen

Stuepige Anna Jørgensen

Kusk Gustav Jensen

På det tidspunkt var Rosenly ikke en del af Mira Mare, så alle har boet "på vandsiden".

Kaj Rantzau boede på det mindre gods Skovgaarde i nærheden af Assens. Men, det ser ud til, at han opholdt sig en del på Mira Mare, hvor han bl.a. deltog i kapsejladser med Ingeborgs båd "Kiss". Han var meget hesteinteresseret, og er nævnt i forbindelse med køb af heste, og deltagelse i hesteavlsforening.

Glæden varede dog kort. I 1904 døde Kaj Rantzaus far, Lehns greve Hofjægermester August Frederik Rantzau, der ejede godserne Rosenvold og Skovgaarde. Kaj Rantzau var arving, og det betød, at han og Ingeborg tog ophold på Rosenvold. Hun beholdt dog stadig Mira Mare.

Kaj Rantzau havde en medfødt nyrelidelse, og i 1906 døde han efter længere tids sygdom.

Arvereglerne var sådan, at det kun var mandlige medlemmer af familien Rantzau, der var arveberettiget. Så Ingeborg havde ingen rettigheder efter mandens død. Det blev et fjernt familiemedlem, der arvede begge godser, og Ingeborg måtte flytte tilbage til Mira Mare.

Enkegrevinde

I 1907 adopterede hun en pige, Lilly. Lilly var født på Rigshospitalet i 1906 af en anonym mor, der døde kort efter fødslen. Ingeborg forblev ugift, og blev tituleret enkegrevinde Rantzau.

Der var stadig et stort folkehold på Mira Mare. Selskabsdamen Augusta Vignier, der var fra Schweitz og havde været med fra Gl. Hestehauge, boede der til hun døde som 81 år i 1943.

Der var husbestyrerinde, kokkepige, sypige, husassistent og kusk. I 1907 købte Ingeborg Rantzau Rosenly tilbage til Mira Mare, og her boede bl.a. en havemand og hans familie.

Selvom der var en kusk, var Ingeborg Rantzau ikke bange for selv at tage tøjlerne og køre en tur til Svendborg. I 1913 havde hun taget landaueren, og fra Møllergade kørte hun ned af det lille stejle Munkestræde. Det gik selvfølgelig galt, og for enden af strædet havnede landaueren i butiksruden hos Axel Broch. Hverken hest eller enkegrevinde kom noget til.

I 1916 var hun i automobil, dog med chauffør, ned ad Møllergade. Bilens bremsesvigtede, og bilen kørte lige gennem ruden til Svendborg Tøjhus.

I 1910 købte Ingeborg Rantzau matrikel 35b af Peder Iver Nielsen. Det er den grund, der igen blev solgt fra i 1960, til captain Wessel.

Men ellers kender vi ikke meget til hvad der skete på Mira Mare efter den tid. Der er ikke noget tilgængeligt på nettet. Lilly blev konfirmeret i Egense kirke d. 1. oktober 1922. Men om hun har gået i skole i Rantzausminde, eller har haft lærerinde hjemme, kan vi ikke se.

Ingeborg Rantzau døde 27. november 1923 57 år gammel, af en blodprop ved hjertet, og blev begravet fra Sct. Jørgens kirke. Hun havde testamentarisk ønsket opført et mausoleum på Svendborg kirkegård, og i 1925 var det ottekantede mausoleum klar, og hun blev stedt til hvile der. Den svære trædør ned til krypten bærer en davidsstjerne (Ingeborgs mor var af jødisk slægt).

Lilly var således kun 17 år, da hendes adoptivmoder døde.

Lilly Viola Rantzau

Udateret foto - privat

Allerede i 1926 bliver Lilly Rantzau gift, 20 år gammel. Hun bliver gift i Sct. Jørgens kirke i Svendborg med Poul Jørgensen Fallesen Bruhn, der var forretningsmand. Han var nevø af Sophus Webers hustru Sinnet. Det blev et kort ægteskab. I folketællingen 1930 står Lilly Rantzau som fraskilt, og en berider Aage Willestrup er flyttet ind på Mira Mare som gæst.

I 1931 bliver Lilly gift med Aage Willestrup, og kommer til at hedde Lilly Willestrup. Heller ikke dette ægteskab varede længe. Ved folketællingen i 1940 står de stadig som gift, men han bor ikke længere på Mira Mare.

Livet på Mira Mare med den store husholdning fortsatte efter moderens død. Selskabsdamen Marie Vignier, der havde boet sammen med Ingeborg Weber fra hun var barn, tog sig af husførelsen. Der var stadig kokkepige, stuepige og kusk, og gæster, der boede der i længere tid.

Lilly Willestrups helt store interesse var heste. Hun holdt meget af at ride, og det fortælles, at hun kunne finde på at ride ind til Svendborg og ride op igennem gaderne i byen.

Som tiden gik blev der færre tjenestefolk. I 50erne boede Lilly sammen med en husholderske, fru Knudsen. En gartner har der også været, men ellers var der kun de to i det store hus. De boede på overetagen, Lilly ud mod vandet, og fru Knudsen havde en lille lejlighed ud mod alleen.

Lilly Willestrup fik aldrig selv børn, men hun holdt meget af, når der kom børn på besøg. Hun gik ofte op og besøgte lærerinden på Rantzausminde skole, frk. Larsen, og så kunne hun have æbler med, som blev delt ud til børnene.

Hun holdt selskaber for naboer og bekendte i Rantzausminde. Faste traditioner var 1. juledag, hvor nogle naboer var inviteret, og Sct. Hans Aften blev også fejret med bål ved vandet. En, der var dreng i 50'erne har fortalt, at nogle drenge gik ned og lavede løjer nytårsaften. Så blev de budt indenfor på Mira Mare, hvor der var dækket op med sodavand og godter til dem, og de blev inviteret til at høre musik på Lillys grammofon. Og alle havde hygget sig.

Lilly Willestrup var en lille tæt dame, der næsten altid gik i herretøj. Ofte ridetøj, idet ridning som sagt var hendes helt store passion. Hun havde altid hunde, gerne små pekingesere o.l. Efterhånden som hun blev ældre, blev husholdet mindre, og der kom ikke længere de mange gæster. Det er indtrykket, at de seneste år af hendes liv var triste. Hun viste sig ikke meget, men tilbragte tiden i sin lejlighed ovenpå, med terrasse og udsigt over sundet. Med en enkelt husholderske i huset. Hele livet har hun levet af sin formue, der blev bestyret af en advokat fra Svendborg.

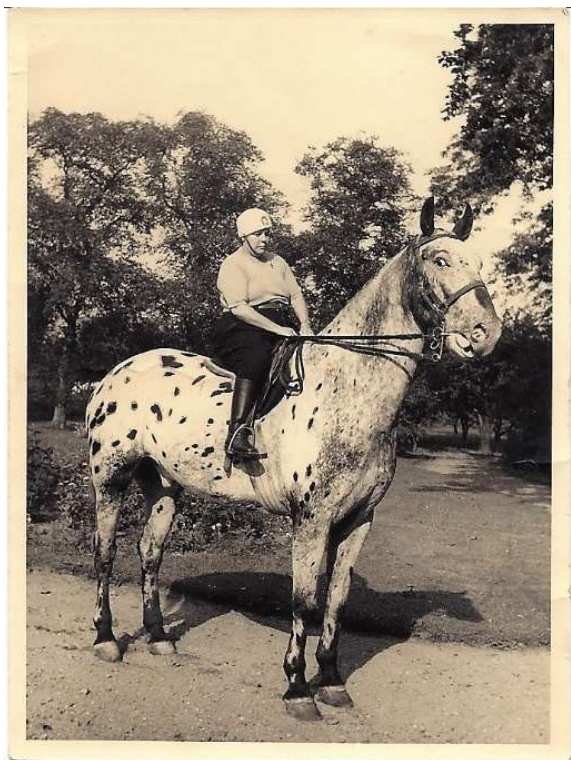
Fra Lille Willestrups 55 års fødselsdag i 1961

Lilly Willestrup i haven sammen med en ung pige og husholdersken fru Knudsen. Der er besøg af naboen med barnet i barnevogn. Ca. 1956, private fotos.

Da hun døde i 1992 blev der stiftet et legat, Enkelensgrevinde Ingeborg M. Rantzaus Familiefond. Det bliver uddelt en gang om året, og kan søges af ældre enlige kvinder eller personer, der på grund af sygdom eller anden uforskyldt årsag har specielt behov for støtte. Efterkommere af Theobald Weber og hustru har fortrinsret til legatet.

Efter Lilly Willestrups død i 1992 blev Mira Mare solgt. Det blev revet ned, og grunden udstykket til parcelhuse. Den lille vej kom til at hedde Mira Mare. Allerede i 80'erne var Rosenly solgt fra til privat beboelse, og det lille stykke skov ved siden af Rosenly var overgået til kommunal ejendom.

Lilly Willestrup. Ukendt årstal

Fra Svendborg Byhistorisk Arkiv. Udateret, formentlig 1902. Den høje mand med skæg er Sophus Weber. Andre er bl.a. hans hustru Sinnet, Ingeborg Rantzau, Frederik og Kate Weber.

Kilder:

Kirkebøger og Folketællinger

Skøde- og Panteprotokol, Lehn Birk, 1863-1869

Bogen "Meldola og Weber" af Erik Henriques Bing

Avisannoncer og artikler

Samtaler med personer, der har kendt Lilly Willestrup

Arkiv.dk